

Die Schrift

Degering, Hermann

Berlin, 1929

123 Die sogenannte Sechsenddreißigzeilige Bibel. Ohne Drucker, Druckort und Datum, vor 1456. (Nach F. Lippmann u. R. Dohme: Druckschriften des 15. bis 18. Jahrh., Taf. 91, verkleinert.)

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68942](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68942)

me amastis: et credidistis quia
ego a deo exiui. Exiui a p̄re ⁊ ve-
ni in mūdū: iterū relinquo mū-
dū: et vado ad p̄rem. Dicunt ei
discipuli eius. Ecce nūc palam
loq̄ris: et puerbiū nullū dicis.
Nūc scim⁹ q̄a scis om̄ia: et nō
opus est tibi ut q̄s te interroget.
In hoc credim⁹: q̄a a deo existi.
Respondit eis ihesus. Modo cre-
ditis: Ecce venit hora: et iā vēit
ut dissp̄gami unusquisq; in
propria: ⁊ me solū reliquatis.
Et nō sum solus: q̄a pater me-
ū est. Hec locutus sum vobis:
ut in me patē habeatis. In mū-
do p̄sūcā habebitis: sed cōfidi-
te: ego vici mūdū. **XVII.**

Hec locutus est ihesus: et s̄c̄-
leuatis oculis ī celū dixit.
Pater venit hora: clarifica fili-
um tuū. ut fili⁹ tu⁹ clarificet te.
Sicut dedisti ei potestātē om̄is
carnis: ut om̄e qd̄ dedisti ei det
eis vitā eternā. Hec est autē vita
eterna: ut cognoscāt te solū deū
verū: et quē misisti ihm̄ reistū.
Ego te clarificavi sup̄ terrā. Et
cōsumāui: qd̄ dedisti michi ut fa-
ciā. Et nunc clarifica me tu p̄f̄
apud te: et nunc clarifica me tu p̄f̄
apud te: claritate quā
habui priusq; mundus fieret a-
pud te. Manifestaui nomē tuū
hōm̄ib;: quos dedisti michi de
mūdo. Tui erāt: et michi eos de-
disti: et sermonē meū seruauē-

runt. Nunc cognouerunt: qui-
a omnia que dedisti michi abs-
te sunt. Quia verba que dedisti
michi dedi eis: et ip̄i acceperunt
⁊ cognouerūt vere q̄a a te exiui:
et crederūt quia tu me misisti.
Ego pro eis rogo. Nō pro mū-
do rogo: sed pro hīs q̄s dedisti
michi: q̄a tui sunt. Et mea oīa
tua sunt: et tua mea sunt: ⁊ cla-
rificatus sum in eis. Et iā nō sū
in mūdo: et hī in mūdo sunt: ⁊
ego ad te venio. Pater sancte:
serua eos in nomē tuo quos de-
disti michi: ut sint unū sicut et
nos. Quā essem cum eis: ego ser-
uabā eos in nomē tuo. Quos de-
disti michi ego custodiri: et ne-
mo ex eis perire nisi fili⁹ p̄dicio-
nis: ut scriptura impleat. Nūc
autē ad te venio: et hec loquor ī
mūdo: ut habeāt gaudiū meū
impletū in semetip̄is. Ego dedi eis
sermonē tuū: ⁊ mūd⁹ eos odio
habuit: q̄a nō sunt de mūdo si-
cut ⁊ ego nō sū de mūdo. Nō ro-
go ut tollas eos de mūdo: sed
ut serues eos a malo. De mū-
do nō sunt: sicut et ego nō sum
de mūdo. Sanctifica eos in veri-
tate. Sermo tuus veritas ē. Si-
cut tu me misisti in mūdū: ita
et ego misi eos in mūdū. Et p̄
eis ego sanctifico meip̄m: ut sit
⁊ ipsi sanctificati ī veritate. Nō
pro eis autē rogo tācū: sed et p̄